

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa J. L.
przeciwko (...) Towarzystwu Ubezpieczeń (...) S.A. z siedzibą w S.
o zapłatę zadośćuczynienia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 marca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 14 października 2020 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz powoda od pozwanej kwotę 5400,- (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżący powołując się na oczywistą zasadność skargi odwołuje się przede wszystkim do tego, że zważywszy na ustalony stan faktyczny, nie prowadząc polemiki z rozmiarem doznanej przez powoda krzywdy, wartość zasądzonego zadośćuczynienia jest rażąco wygórowana zarówno w kontekście aktualnych warunków i przeciętnej stopy życiowej społeczeństwa jak również w odniesieniu do zasądzonych przez sądy powszechne zadośćuczynień w zbliżonych stanach faktycznych i przedstawia obszerny wywód na uzasadnienie zarzucanych uchybień.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania bazuje przede wszystkim na sprzeczności wysokości zasądzonej kwoty z warunkami aktualnie obowiązującymi i przeciętną stopą życiową społeczeństwa.

Nie kwestionuje jednak skutków wypadku komunikacyjnego w zakresie zdrowia powoda, które to skutki miały decydujące znaczenie w ustaleniu kwoty odpowiedniej zadośćuczynienia. Roszczenie o zadośćuczynienie ma charakter ocenny i nie jest właściwe wkraczanie przez Sąd Najwyższy w sferę uznania sędziowskiego i ocenę zasadności zasądzonej kwoty w aktualnych warunkach przeciętnej sytuacji życiowej społeczeństwa, która w sposób stanowczy różni się od tej sprzed kilku lat, chyba że jest rażąco wygórowane lub zaniżone. Argumenty skarżącego nie prowadzą do takich wniosków, zwłaszcza że poszkodowany jest człowiekiem młodym a zadośćuczynienie obejmuje także krzywdę, którą poniesie w przyszłości.

Analiza wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że zachodzi wskazana przesłanka, bo twierdzenia skarżących w świetle motywów zaskarżonego wyroku nie pozwalają bez dogłębnej oraz szczegółowej analizy całości zgromadzonego w sprawie materiału na przyjęcie, że nastąpiły uchybienia przepisom prawa o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty i widoczny *prima facie*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015, poz. 1800).

jw